

Wspólna Polityka Rolna po roku 2013

Sektor cukru

Reakcja europejskich rolników i spółdzielni rolniczych na wnioski ustawodawcze Komisji Europejskiej dotyczące sektora cukru w UE po roku 2015

Reakcja europejskich rolników i spółdzielni rolniczych na wnioski ustawodawcze Komisji Europejskiej dotyczące sektora cukru w UE po roku 2015¹.

◆ Wstęp

W celu dostosowania się do wymogów międzynarodowych, Unia Europejska przeprowadziła dogłębną reformę systemu regulacji rynku cukru między rokiem 2006 a 2009. Reforma ta pozwoliła na poprawę konkurencyjności sektora dzięki racjonalizacji i koncentracji środków produkcji oraz zasadniczym inwestycjom. Na przykład, odnotowuje się wydłużenie kampanii przetwórczej buraków, spadek kosztów transportu buraków do zakładów przetwórstwa poprzez redukcję ilości ziemi po uprawie, znaczne inwestycje mające na celu poprawę wydajności energetycznej w przemysłowych procesach przetwórczych, itp.

Dążenie do poprawy konkurencyjności sektora produkcji buraków/cukru UE jest wspólnym celem UE, rolników i ich spółdzielni oraz producentów cukru, co widać w zamówionym przez DG AGRI badaniu oceniającym instrumenty WPR stosowane w sektorze cukru.²

We wnioskach ustawodawczych w sprawie przyszłej WPR po roku 2013, Komisja Europejska zaproponowała wyeliminowanie po 30 września 2015 podstawowych instrumentów systemu regulacji rynku cukru UE, takich jak kwoty cukru/izoglukozy, cena minimalna buraków kwotowych, refundacje wywozowe, przepisy ustanawiające kontraktowe warunki dostaw oraz warunki skupu buraków ustanowione Rozporządzeniem WE nr 952/2006. Komisja Europejska nie zaproponowała żadnych konkretnych działań dotyczących organizacji producentów oraz międzybranżowych, ani porozumień międzybranżowych w sektorze cukru poza obowiązkiem kontraktów na piśmie pomiędzy plantatorami buraków a producentami. Jednakże, zaproponowała utrzymanie po 15 września 2015 cen referencyjnych cukru, kwalifikowalności cukru do systemu prywatnego przechowywania oraz do instrumentów zapobiegania zakłóceniom rynkowym, w takiej postaci, jak obecnie.

Propozycje dotyczące zniesienia systemu kwot oraz ceny minimalnej buraków kwotowych są nie do przyjęcia dla Copa-Cogeca³, jako że pozbawiałyby rolników i ich spółdzielnie

¹ „Reakcja rolników i spółdzielni rolniczych na wnioski ustawodawcze Komisji Europejskiej w sprawie WPR po roku 2013” jest dostępna na stronie internetowej www.copa-cogeca.eu

² http://ec.europa.eu/agriculture/eval/reports/sugar-2011/index_en.htm

³ Zastrzeżenie ogólne CIA (Włochy)

instrumentów umożliwiających sprostanie wyzwaniom WPR po roku 2013, w szczególności ekstremalnej zmienności światowych cen cukru, bezpieczeństwu dostaw, poprawie konkurencyjności sektora, sprawnemu funkcjonowaniu łańcucha żywnościowego, utrzymaniu zatrudnienia na obszarach wiejskich, zmianom klimatu i zrównoważonemu zarządzaniu zasobami naturalnymi.

Zamiast proponować liberalizację systemu regulacji rynku cukru UE, Komisja Europejska powinna działać odwrotnie: przedstawić propozycje pozwalające sektorowi na sprostanie obecnym wyzwaniom.

Poza tym Copa-Cogeca ponawia swój apel o wzmocnienie siatek bezpieczeństwa, jak również o dostosowanie ich do obecnej sytuacji poprzez jednolitą Wspólną Organizację Rynku. Kluczowe znaczenie ma to, by instrumenty zarządzania rynkiem pozwoliły rolnikom przetrwać okresy niskich cen rynkowych/lub nagłych podwyżek kosztów produkcji. Copa-Cogeca domaga się utrzymania istniejących instrumentów w sektorze cukru, w tym kwot oraz ceny minimalnej buraków kwotowych, co najmniej do roku 2020. Z resztą, zaproponowana przez Komisję Europejską rezerwa kryzysowa, która pokrywałaby koszty prywatnego przechowywania oraz refundacji wywozowych, powinna odgrywać decydującą rolę w przyszłości, gdy będą tego wymagały warunki rynkowe.

Na poziomie łańcucha żywnościowego stwierdza się, że konsumenci nie odczuwają spadków cen, szczególnie tych, które nastąpiły w wyniku reformy z roku 2006, odwrotnie niż w przypadku podwyżek. Z tego powodu Copa-Cogeca uważa, że istniejące już w niektórych państwach członkowskich obserwatoria cen i rynków powinny nadzorować rynki i praktyki handlowe w celu zapewnienia sprawiedliwego, transparentnego i zrównoważonego łańcucha dostaw żywności (Patrz wykres str. 11).

Po drastycznej restrukturyzacji, jak dotąd niespotykanej w historii WPR, która doprowadziła do rezygnacji z produkcji przez 5 państw członkowskich, 140 000 plantatorów buraków i utraty 10 000 miejsc pracy na obszarach wiejskich, sektor buraków/cukru potrzebuje wspólnej organizacji rynków w stabilnym sektorze, w którym możliwa jest poprawa konkurencyjności.

Przyjrzyjmy się wspólnie w jaki sposób istniejące instrumenty spełniają cele WPR po roku 2013 i jak można je ulepszyć.

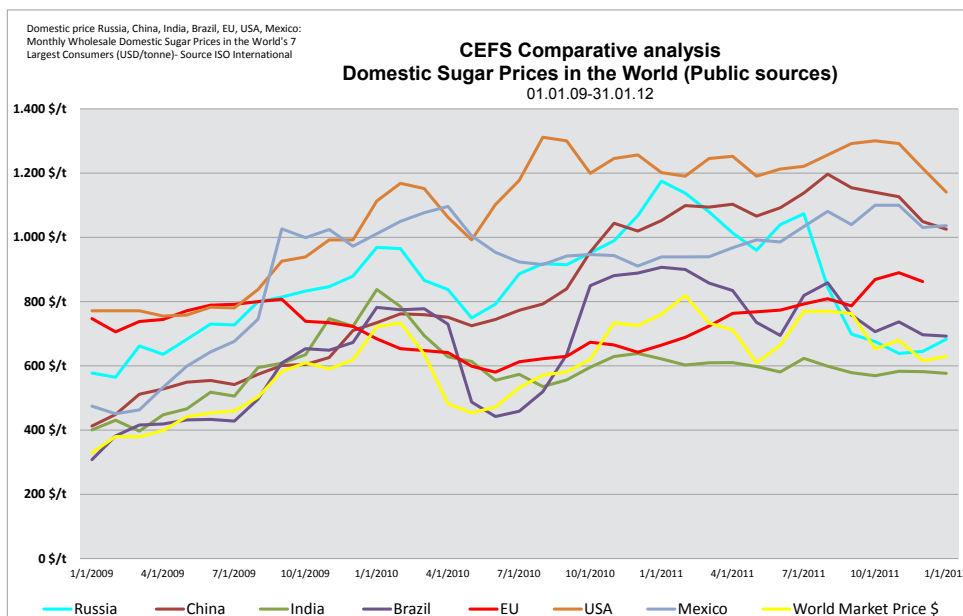
Pytania/odpowiedzi

- Czy zniesienie kwot cukru/izoglukozy przyczyni się do stabilizacji cen cukru w UE?
- Czy kwoty cukru/izoglukozy są zgodne z zobowiązaniami UE wobec krajów rozwijających się?
- Czy zaopatrzenie rynków przez rolników i spółdzielnie w UE jest ograniczone przez kwoty cukru/izoglukozy?
- Czy eliminacja kwot cukru/izoglukozy pozwoli UE eksportować więcej?
- Ile kosztują europejskich podatników kwoty cukru/izoglukozy?
- Czy kwoty cukru/izoglukozy mają pozytywny wpływ na środowisko i biogospodarkę?
- Jak poprawić system regulacji rynku cukru w UE po roku 2015, by lepiej odpowiadał wyzwaniom WPR po roku 2013?
- Jak umocnić pozycje plantatorów buraków w łańcuchu żywnościowym?

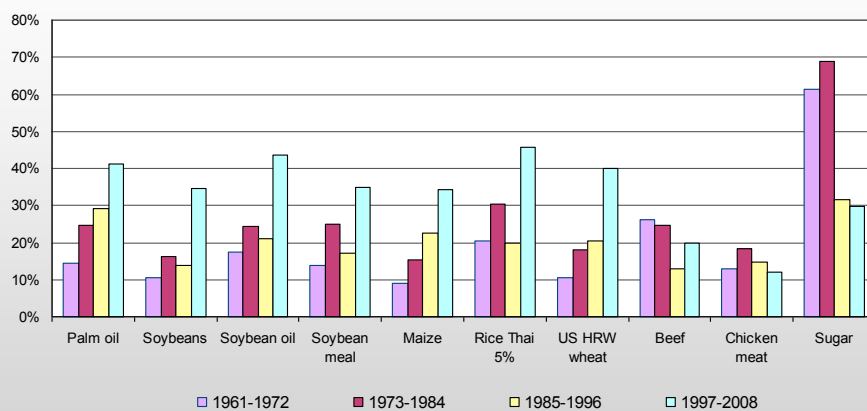
■ **Czy zniesienie kwot cukru/izoglukozy przyczyni się do stabilizacji cen cukru w UE?**

Nie. Zniesienie kwot cukru/izoglukozy narazi rolników i konsumentów na większą zmienność cen cukru w UE, porównywalną z panującą na rynku światowym. Od końca kampanii 2008-2009, wbrew wszelkim oczekiwaniom, światowe ceny cukru zaczęły wzrastać i to w sposób zmienny. Stwierdza się, że cena cukru była bardziej stabilna w UE niż w USA i że cena wewnętrzna w UE była niższa od ceny wewnętrznej na większości rynków międzynarodowych.

Światowy rynek cukru jest zdecydowanie mniej stabilny niż innych surowców rolnych.

Coefficient of variation for selected products, long-term price series

Source: World Bank

Na niezmiernie zmiennym światowym rynku, sektor buraków/cukru UE zapewnia stałą podaż na rynkach europejskich i światowych:

- po pierwsze, dzięki umiarkowanym warunkom klimatycznym oraz kwotom cukru/izoglukozy w UE, produkcja cukru jest bardziej stabilna w UE niż w innych regionach świata. Zniesienie kwot cukru/izoglukozy naraziłoby sektor cukru i substancji słodzących w UE na większą niestabilność, ponieważ produkcja izoglukozy mogłaby ulegać w zmianom w zależności od możliwości ekonomicznych wynikających z cen zbóż na rynku wewnętrznym UE oraz na rynkach zewnętrznych;
- po drugie, obecnie obowiązujący system regulacji rynku cukru pozwala na wprowadzanie cukru pozakwotowego na rynek artykułów spożywczych UE. Instrument ten powinien być utrzymany w przyszłości, biorąc pod uwagę fakt, iż UE jest drugim importerem netto na świecie i że dostawy produktów importowanych nie zawsze są pewne;
- po trzecie, UE może łagodzić niestabilność rynków państw trzecich dzięki eksportowi cukru wspólnotowego, o ile jest on dostępny i jeśli pozwalają na to warunki rynkowe.

Wreszcie, propozycja liberalizacji systemu regulacji rynku cukru w UE nie jest zgodna z tendencją światową, jako że główne kraje produkujące cukier stosują instrumenty mające na celu zabezpieczenie przed ekstremalną zmiennością światowych cen cukru i zagwarantowania stabilności zaopatrzenia⁴. Tytułem przykładu, rząd Brazylii planuje wprowadzenie instrumentów pomocowych poprzez program BNDES (Brazylijski Bank Rozwoju) o budżecie 4 miliardów reali w celu rewitalizacji 6,4 milionów hektarów starzejących się plantacji trzciny cukrowej oraz utworzenie 5,2 milionów hektarów nowych pól.

⁴ patrz http://www.cibe-europe.eu/Press/010-11CIBE_2nd_contribution_CAP_after_2013.pdf

■ **Czy kwoty cukru/izoglukozy są zgodne z zobowiązaniami UE wobec krajów rozwijających się?**

Tak. Wraz z zobowiązaniami podjętymi przez UE w szczególności wobec krajów AKP⁵ oraz krajów najsłabiej rozwiniętych⁶, które mają wolny dostęp do kontyngentu oraz obniżonych stawek celnych, UE rezerwuje stałą i dochodową część swego rynku cukru dla dostawców z państw rozwijających się.

Inwestycje w AKP i LDC, które UE wspierała poprzez środki towarzyszące, to inwestycje długoterminowe, z których część nie została jeszcze zakończona.

Dostawcy z AKP i LDC, jak sami przyznają, nie byłoby w stanie poradzić sobie z negatywnymi skutkami zmiany instrumentów WPR stosowanych w sektorze cukru po roku 2015, szczególnie z destabilizacją rynku europejskiego i dalszym spadkiem cen cukru aż do poziomu ceny referencyjnej cukru (białego i brązowego) na rynku europejskim.

Faktycznie, zniesienie kwot cukru/izoglukozy doprowadziłoby do wzrostu produkcji substancji słodzących na bazie zbóż, tak jak w innych regionach świata, w których nie ma kwot izoglukozy. Sytuacja ta doprowadziłaby do zakłócenia równowagi istniejącej na rynku europejskim pomiędzy cukrem a substancjami słodzącymi na bazie zbóż. Biorąc pod uwagę fakt, że rynkiem zbytu izoglukozy jest przede wszystkim rynek spożywczych substancji słodzących w UE, zwłaszcza z powodu technicznych problemów związanych z transportem na dużą odległość tego płynnego towaru, nadwyżka cukru europejskiego musiałaby znaleźć nowe eksportowe rynki zbytu. Eksportowanie większej ilości cukru na rynek światowy nie jest realistyczną alternatywą. Przy cenach światowych o wysokości zbliżonej do kosztów produkcji w Brazylii, które stanowią odniesienie dla ceny światowej, eksport cukru europejskiego nie jest opłacalny dla europejskich plantatorów buraków, biorąc pod uwagę obecny poziom konkurencyjności UE i to się nie zmieni w roku 2015. W związku z tym, zniesienie kwot cukru i izoglukozy spowodowałoby dalszą restrukturyzację przemysłową prowadzącą do zamykania cukrowni i utraty miejsc pracy na obszarach wiejskich. Wreszcie, UE uzależniłaby się jeszcze bardziej od rynku światowego w kwestii zaopatrzenia i byłaby jeszcze bardziej narażona na zmienność światowej ceny cukru.

Podsumowując, zniesienie kwot cukru/izoglukozy byłoby w równym stopniu szkodliwe dla sektora cukru/buraków w UE jak i dla dostawców cukru z krajów AKPi LDC.

---

⁵ Kraje Afryki, Karaibów i Pacyfiku

⁶ Kraje najsłabiej rozwinięte

■ **Czy zaopatrzenie rynków przez rolników i spółdzielnie w UE jest ograniczone przez kwoty cukru/izoglukozy?**

Nie. Produkcja cukru kwotowego przyczynia się z jednej strony do stabilizacji podaży cukru konsumpcyjnego w UE, a z drugiej produkcja cukru pozakwotowego zapewnia zaopatrzenie rynków niespożywczych (na bioetanol, leki, fermentację, dla przemysłu chemicznego), jak również może być eksportowana lub zatrzymana i przeniesiona na poczet produkcji w kolejnym roku. Produkcja cukru pozakwotowego zmienia się z roku na rok, szczególnie w zależności od warunków klimatycznych, od których uzależniona jest hodowla buraków.

Aby mieć pewność dostaw, przemysł chemiczny dysponuje kontyngentem na przywóz w wysokości 400 000 ton podlegającym zerowej stawce celnej, który dotychczas był w znacznej mierze niewykorzystany, co można zauważyć analizując konkurencyjność cukru przemysłowego w UE. Jeżeli warunki rynkowe tego będą wymagały, UE może zezwolić na przywrócenie cukru pozakwotowego o przeznaczeniu spożywczym na rynek UE, w celu zapewnienia ciągłości dostaw i ochrony konsumentów europejskich przed ekstremalną niestabilnością cen światowych. Produkcja cukru pozakwotowego stanowi tym samym siatkę bezpieczeństwa umożliwiającą stabilizację rynku.

■ **Czy eliminacja kwot cukru/izoglukozy pozwoli UE eksportować więcej?**

Nie. Pozornie może się wydawać, że zniesienie kwot cukru/izoglukozy pozwoliłoby UE na powrót do wywozu cukru na poziomie sprzed reformy roku 2006 (5 do 7 milionów ton), ze względu na ostateczne zamknięcie 83 cukrowni, które doprowadziło do spadku zdolności produkcyjnej o prawie 6 milionów ton oraz do zmniejszenia zapasów w UE. Zniesienie kwot cukru/izoglukozy nie stworzyłoby stabilnej sytuacji warunków na rynku stanowiącej konieczny i niezbędny warunek do wspomagania inwestycji w przemyśle przetwórczym, dzięki którym możliwa jest produkcja powyżej 19 milionów ton cukru ogółem. Ponadto, z przyczyn natury agronomicznej i ekonomicznej, czas trwania kampanii przetwórczej buraków nie mógłby być dalej wydłużany w większości państw członkowskich. Jeżeli chodzi o izoglukozę, w odróżnieniu od cukru, nie istnieje wspólnotowa produkcja pozakwotowa. Izoglucoza pochodzenia wspólnotowego nie jest bardziej konkurencyjna niż cukier na rynku światowym. Ponadto, kontyngent wywozowy izoglukozy pozakwotowej nie został wypełniony od roku 2008.

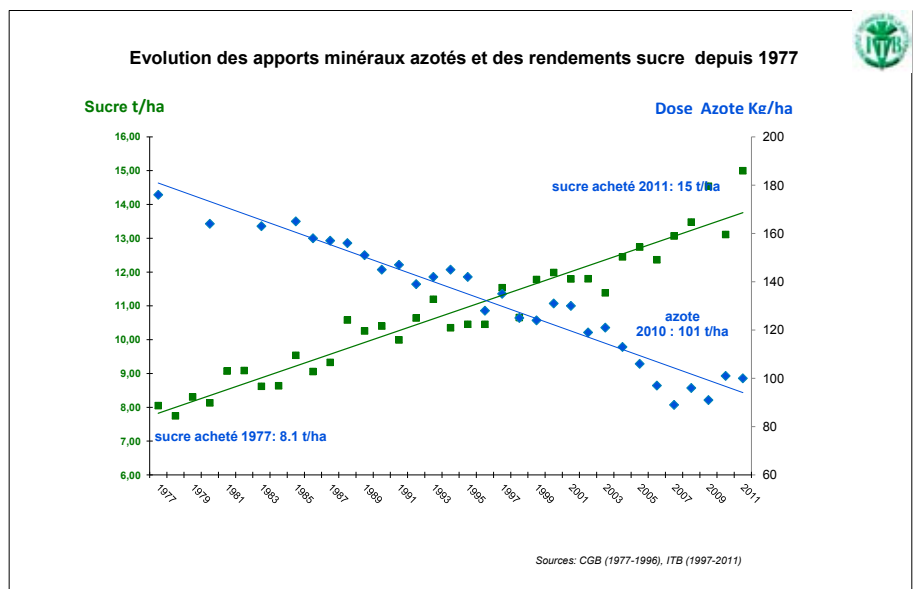
Z drugiej strony, cały czas widoczny jest rozdźwięk w konkurencyjności pomiędzy UE, a innymi państwami będącymi dostawcami na arenie międzynarodowej. Oczywiście istnieją możliwości polepszenia konkurencyjności sektora buraków/cukru UE na rynkach światowych po roku 2020, szczególnie poprzez dalszy wzrost plonów buraków uzyskiwany dzięki selekcji odmian. Jednakże, dałoby się to zrealizować dopiero za około 10 lat pod warunkiem, że nastąpiłaby intensyfikacja badań naukowych oraz optymalizacja narzędzi przemysłowych.

■ **Czy kwoty cukru/izoglukozy mają pozytywny wpływ na środowisko i biogospodarkę?**

Tak. Uprawa buraków spełnia założenia modelu trwałości środowiskowej.⁷ Dzięki korzeniowi palowemu, buraki poprawiają strukturę gleby i redukują jej zagęszczanie i erozję. Techniki dawek minimalnych są szeroko stosowane w przypadku nawozów i pestycydów. W dużych krajach producenckich wykorzystanie nawozów i niektórych pestycydów zdecydowanie się zmniejszyło w ciągu ostatnich dwudziestu lat, przy czym stopniowo uzyskiwano coraz wyższe plony.

W przeciwieństwie do zbóż, buraki potrzebują rotacji upraw. Powierzchnia uprawy buraków cukrowych zmniejszyła się z 2,2 milionów hektarów do 1,6 miliona hektarów w wyniku restrukturyzacji sektora cukru w latach 2006-2009. Mimo to, obecnie szacuje się na 150 000 hektarów powierzchnię uprawy buraków pozakwotowych o zastosowaniu energetycznym (bioetanol, biogaz), co nie stanowi konkurencji dla zastosowań spożywczych. Bilans energetyczny dla buraków jest bardzo korzystny : burak wytwarza 15 do 16 razy więcej energii niż jest potrzebne do jego produkcji. Uprawy buraków odgrywają większą, niż przed rokiem 2006, rolę w biogospodarce i przyczyniają się do realizacji celów Strategii „Europa 2020”.

Przyznawane plantatorom buraków kwoty cukrowe poprzez prawa z tytułu umowy dostawy, stwarza rolnikom możliwość stałej dywersyfikacji płodozmianu. Z tego powodu, Copa-Cogeca uważa, że zniesienie kwot cukru/izoglukozy jest sprzeczne z celami środowiskowymi WPR po roku 2013.

⁷ patrz http://www.cibe-europe.eu/Press/Brochure%20CIBE-CEFS%20Final_05.05.2010.pdf

■ **Ile kosztują europejskich podatników kwoty cukru/izoglukozy?**

Nic. System regulacji rynku cukru UE nie obciąża żadnymi kosztami budżetu WPR. Instrumenty zarządzania rynkiem dla cukru i izoglukozy zostały zniesione już w czasie poprzedniej reformy i nie wprowadzono na ich miejsce innych instrumentów. Refundacje wywozowe nie były wypłacane od lat z powodu zawieszenia przyzwania tychże we wrześniu 2008. Branża buraków/cukru wnosi nawet wkład do budżetu UE poprzez opłaty od kwot cukru (12 €/tona), kwot izoglukozy oraz syropu inulinowego. Opłaty te należy znieść, gdyż są dyskryminujące i niesprawiedliwe. W istocie, żaden inny sektor przemysłowy nie wnosi bezpośredniego wkładu do budżetu UE, a konkurenci z państw trzecich takiej opłaty nie uiszczają.

■ **Jak poprawić system regulacji rynku cukru UE po roku 2015, by lepiej odpowiadał wyzwaniom WPR po roku 2013?**

Mając na uwadze powody przedstawione powyżej, Copa-Cogeca domaga się

- utrzymania systemu regulacji rynku cukru, w tym kwot cukru/izoglukozy oraz minimalnej ceny kwotowych buraków cukrowych co najmniej do roku 2020⁸, jak również wszystkich pozostałych istniejących instrumentów zarządzania rynkiem, takich jak ceny referencyjne, kwalifikowalność do prywatnego przechowywania, przeniesienie, wycofanie, refundacje wywozowe. W szczególności, należy utrzymać mechanizm refundacji wywozowych, dopóki nie będzie porozumienia w ramach WTO w sprawie jednoczesnej likwidacji mechanizmów równoważnych we wszystkich krajach;
- opracowania niezbędnych podstaw prawnych, jasnych i precyzyjnych przewidujących działania w przypadku deficytu na rynku wspólnotowym. Komisja Europejska powinna mieć możliwość podejmowania decyzji przed początkiem kolejnej kampanii, na podstawie analizy rynkowej, zezwalania na przywrócenie na rynek wspólnotowy cukru pozakwotowego o zastosowaniu spożywczym wraz z obowiązkiem wypłacania ceny minimalnej za buraki odpowiadającej opłacie w wysokości zero („anulowanie wycofania”). Ponadto, należy utrzymać kwalifikowalność cukru do nadzwyczajnych środków zapobiegania zakłóceniom rynku, tak jak proponuje Komisja;
- wzmocnienia spójności między polityką handlową UE, a systemem regulacji rynku cukru. Należy chronić stabilność rynku i zdolność produkcyjną przez nieudzielanie żadnych nowych dodatkowych koncesji na dostęp do rynku UE dla cukru, produktów o wysokiej zawartości cukru, w tym melasy i etanolu. Należy utrzymać preferencyjne porozumienie z krajami AKP i LDC przy jednoczesnej odmowie udzielania nowych koncesji w ramach porozumień dwustronnych UE z państwami trzecimi (Mercosur, Afryka Południowa, Indie, Kanada, ASEAN (Stowarzyszenie Narodów Azji Południowo-Wschodniej), kraje śródziemnomorskie, Ukraina itd.). Ponadto, UE powinna wyegzekwować ściśle przestrzeganie zasad pochodzenia w przyszłości.

■ **Jak umocnić pozycję plantatorów buraków w łańcuchu żywnościowym?**

Kwoty cukrowe są związane z minimalną ceną kwotowych buraków cukrowych. Minimalna cena kwotowych buraków cukrowych rekompensuje brak równowagi w negocjacjach pomiędzy plantatorami buraków a producentami oraz w szczególności fakt, iż rolnik nie ma wyboru co do zakładu, gdyż musi natychmiast dostarczać buraki, które szybko się psują, do zakładu położonego najbliższej gospodarstwa, a tym samym nie może wybrać rynku zbytu.

⁸ Zastrzeżenie IFA, ICOS (Irlandia)

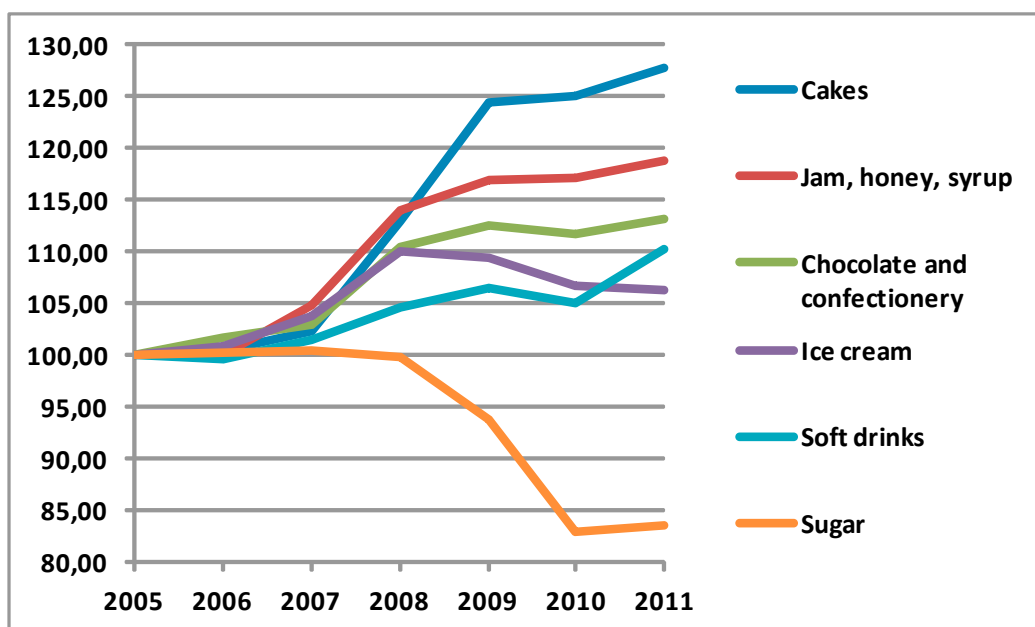
Kwoty cukru oraz minimalna cena kwotowych buraków stanowią podstawy struktury gospodarczej dla plantatorów buraków cukrowych. Organizowanie się producentów jest warunkiem niezbędnym do prowadzenia negocjacji w sprawie porozumień międzybranżowych.

Propozycje mające na celu zniesienie kwot cukru, a zarazem ceny minimalnej kwotowych buraków cukrowych oraz wprowadzenie obowiązku spisywania kontraktów, są sprzeczne z celem wzmocnienia pozycji rolników w łańcuchu żywnościowym, jako że kwestionują zdolność otwierania wiarygodnych negocjacji w sprawie ogółu kwestii dotyczących warunków skupu i dostaw buraków, w tym cen. Również model kontraktowy w branży, zamiast się wzmocnić, zostałby osłabiony do tego stopnia, że równowaga między prawami a obowiązkami producentów i plantatorów nie byłaby zagwarantowana, ze szkodą dla tysięcy plantatorów buraków.⁹

Obecne warunki kontraktowania w sektorze są satysfakcjonujące. Dlatego trzeba zdecydowanie przywrócić w Rozporządzeniu Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie jednolitej Wspólnej Organizacji Rynków zapisy dotyczące porozumień międzybranżowych, umów na dostawy podpisywanych przed zasiewem oraz wszystkich minimalnych warunków skupu buraków ustanowione w przepisach UE, w szczególności w artykule 16 oraz załączniku II do Rozporządzenia (WE) 952/2006, które należałoby poprawić i wzmocnić jego wydźwięk, głównie w odniesieniu do obowiązkowego charakteru sprawiedliwego podziału wartości dodanej, to znaczy podziału różnicy pomiędzy ceną referencyjną a faktyczną ceną sprzedaży cukru.

Ponadto, kwoty cukrowe oraz minimalna cena buraków kwotowych zapewniają rolnikom stałe i przewidywalne wpływy.

Wreszcie, aby zapewnić przejrzystość rynku, należy zachować wszystkie przepisy artykułów 13, 14 i 15 rozporządzenia WE nr 952/2006 dotyczące ustalania cen średnich, informacji na temat cen oraz obowiązku przekazywania danych na temat cen, które mogą zostać wykreślone w propozycji Komisji dotyczącej zniesienia kwot cukru.

Zmiany cen cukru i produktów przetworzonych zawierających dodatek cukru w Niemczech (źródło: Statistisches Bundesamt, 2012)

⁹ 106 cukrowni znajdujących się w posiadaniu 24 przedsiębiorstw wobec 255 000 gospodarstw prowadzących uprawę buraków według oceny instrumentów WPR stosowanych w sektorze cukru, Agro-synergies, str. 26, grudzień 2011.

EKOMITETY COPA I COGECA :

GŁOS EUROPEJSKICH ROLNIKÓW I ICH SPÓLDZIELNI

Komitety **Copa-Cogeca** są zjednoczonym głosem rolników i ich spółdzielni w Unii Europejskiej. Wspólnie, organizacje te pracują na rzecz zrównoważonego, innowacyjnego i konkurencyjnego europejskiego rolnictwa, które może gwarantować bezpieczeństwo zaopatrzenia w żywność dla 500 milionów europejskich obywateli. Komitet Copa reprezentuje ponad 13 milionów rolników i ich rodzin, a Komitet Cogeca reprezentuje interesy 38 000 spółdzielni rolnych. Liczą one 70 organizacji członkowskich z różnych państw członkowskich UE.

copa*cogeca
european farmers   european agri-cooperatives

61, Rue de Trèves
B - 1040 Bruxelles

Telephone 00 32 (0) 2 287 27 11
Telefax 00 32 (0) 2 287 27 00

www.copa-cogeca.eu

SUC(11)10100